

عنوان مقاله:

مبنای قانون گذاری در مکتب لیبرالیسم و مذهب امامیه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تطبیقی حقوق اسلام و غرب، دوره 4، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علیرضا دبیرنیا - استادیار گروه حقوق عمومی دانشگاه قم

فاطمه سادات نقوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق عمومی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

بررسی مبنای عمل تقنین در مکتب لیبرالیسم و مذهب امامیه می تواند تفاوت فرآیند قانون گذاری در کشورهای معتقد به این دو مکتب را روشن سازد. دقت در اصول لیبرالیسم همچون فردگرایی، آزادی، حریم خصوصی، تکثرگرایی و لائیسیتته نشان می دهد که مبنای قانون گذاری لیبرالی، خودآیینی است. دقت در اصول کلامی امامیه مانند انحصار تشریح به خداوند، جامعیت دین، خاتمیت رسول اکرم (ص) و مرجعیت فقها در دوران غیبت نیز بیانگر خداآیینی به عنوان مبنای قانون گذاری است. بنابراین مبنای تقنین در این دو مکتب، در تعارض بنیادین است. در این میان، لیبرالیسم مبتلا به ایراداتی فلسفی، شناختی و منطقی است که آن را در معرض انتقادات گوناگون قرار داده است.

کلمات کلیدی:

قانون گذاری، لیبرالیسم، فقه امامیه، خودآیینی، خداآیینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874404>

